

РЕШЕНИЕ

№ 5217

гр. София, 04.08.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 56 състав,
в публично заседание на 08.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Ситнилка

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **1051** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 59, ал. 13 от Закона за здравното осигуряване (ЗЗО).

Образувано е по жалбата на [фирма], представлявано от управителите д-р Н. Х. М. и д-р П. Х. Х. срещу заповед за налагане на санкции (прекръпяване на договор) № РД-15-1555/16.12.2021 г. на директора на Столичната здравноосигурителна каса (СЗОК), с която на основание чл. 412, ал. 1, т. 2 и ал. 2 и чл. 421, ал. 1, б. „а“ от Национален рамков договор за медицински дейности (Н. за МД) за 2020-2022 г. във връзка с чл. 59, ал. 11, т. 1, б. „а“ от ЗЗО на лечебното заведение е наложена санкция „частично прекръпяване на договор“ № 22-1471/2020 г. за оказване на първична извънболнична медицинска помощ (ПИМП), сключен между НЗОК чрез СЗОК и [фирма], изпълнител по пакет първична извънболнична медицинска помощ за отчетена дейност, която реално не е извършена по отношение на медицинската дейност на д-р Н. Х. М.. Изложени са доводи за незаконосъобразност, поради нарушение на материалния закон – отменително основание по чл. 146, т. 3 от АПК. Оспорва се изводът, че е отчетена медицинска дейност, която реално не е извършена. Посочва че, отразяването на амбулаторния лист от 30.08.2021 г. с пуснатите туморни маркери в отчета за извършена медицинска дейност за месец август 2021 г. е техническа грешка, дължаща се на пандемичната обстановка, голямото натоварване и ненавременното уведомяване за смъртта на пациента. Тази грешка е поправена по-късно. Не на последно място се изтъква, че липсата на подпис върху амбулаторния

лист се дължи на влошеното здравословно състояние на пациента и липсата на възможност същият да бъде подписан от неговата съпруга, с която е контактувал д-р М.. Претендира се отмяна на оспорената заповед и присъждане на направените разноски.

Ответникът - Директора на Столична здравноосигурителна каса чрез процесуалния си представител изразява становище за неоснователност на жалбата по съображения, че извършеното нарушение от общопрактикуващия лекар д-р М. е безспорно доказано. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Настоящият съдебен състав след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Със заповед № РД-18-1142/28.10.2021 г., директорът на СЗОК е разпоредил да бъде извършена тематична проверка на Лечебно заведение за първична извънболнична медицинска помощ - [фирма]. Проверката е със задача: Изясняване на обстоятелствата по докладна записка № 93-00-1748/04.10.2021 г., в която се съдържат данни, че с писмо вх. № 22-1471-23/1/27.09.2021 г. д-р Н. М. е уведомил СЗОК за допуснатата техническа грешка в електронния му отчет за АЛ № 6298/30.08.2021 г. Заповедта е връчена на представител на проверявания на 29.10.2021 г.

Резултатите от проверката са обективирани в протокол № РД-18-1142-1 от 01.11.2021 г. Констатирано е, че месечното известие за м. август (отхвърлена за заплащане дейност за отчетен период м. август 2021 г.), с което е уведомено ЛЗ за ПИМП [фирма] за починал пациент, на името на когото е отчетен АЛ №6298/30.08.2021 г. е изпратено на 15.09.2021 г. чрез персонална информационна система на НЗОК, а уведомително писмо вх. № 22-1471-23/1/27.09.2021 г. от д-р Н. М., с което е уведомил СЗОК за техническа грешка в отчетен АЛ № 6298/30.08.2021 г. е подадено дванадесет дни по-късно. Амбулаторен лист №6298/30.08.2021 г. на името на В. К. С. е с диагноза М. Z00.0 „Общ медицински преглед“, профилактика на З. над 18 г. В частта „анамнеза“ е записано „Няма съществени субективни оплаквания“. В „Обективно състояние“ е записано подробно и обстойно състояние на жив и здрав човек. Отражено е издаването на бл. МЗ-НЗОК № 4 с код 10.10. Този амбулаторен лист не е подписан от пациента, с което да бъде удостоверено извършването на съответния преглед, поради това че З. В. С. е починал ден по-рано. АЛ е отчетен от д-р М. през месец август 2021 г., но е отхвърлен от системата на НЗОК, поради настъпила смърт на З. В. К. С.. В хода на проверката е предоставено обяснение от съпругата на починалото З. Е. Г. С. в което заявява, че съпругът ѝ се е нуждаел от медицинска консултация и преглед при кардиолог и д-р М. ѝ е предоставил направление за специалист-кардиолог и допълнителни изследвания. В АЛ № 6200/25.08.2021г. е отразено издаването на бл. МЗ-НЗОК № 3 за специалист с код 08/кардиолог/.

В тази насока е прието, че дейността, отчетена в СЗОК с амбулаторен лист № 6298/30.08.2021 г., издаден на З. В. К. С. от д-р Н. М. не е реално извършена в изпълнение на сключения договор за оказване на ПИМП. От контролния орган е прието, че лечебното заведение носи административна отговорност, съгласно Н. за МД 2020-2022 г.

При извършената проверка на медицинската документация е установено, че на името

на З. В. С. за 2021 г. са издадени четири амбулаторни листа, както следва: АЛ № 6298/30.08.2021 г., АЛ № 6200/25.08.2021 г., АЛ № 3346/12.05.2021 г. и АЛ № 1050/17.02.2021 г., които не са подписани от пациента. Същото е квалифицирано като нарушение на работата с медицинска документация, съгласно чл. 217, чл. 218, ал. 1, ал. 2, т. 1 и чл. 219, ал. 1 от Н. за МД за 2020-2022 г. и приложение № 2 към него във връзка с чл. 55, ал. 2, т. 5 от ЗЗО, изразяващо се в липса на положен подпис на пациента върху издадените четири амбулаторни листа.

Протокол № РД-18-1142-1/01.11.2021 г. е връчен на 05.11.2021 г. на д-р М. в качеството му на титуляр на практика в [фирма].

Според данните от административната преписка оспорващият не се е възползвал от правото си да депозиращ писмено възражение.

Въз основа на така проведеното административно производство е издадена оспорената заповед, с която на основание чл. 59, ал. 11, т. 1, б. „а“ от ЗЗО и чл. 412, ал. 1, т. 2 и ал. 2 и чл. 421, ал. 1, б. „а“ от Националния рамков договор на медицински дейности за 2020-2022 година на [фирма] е наложена санкция "Частично прекратяване на договор № 22-1471/2020 г., сключен между НЗОК чрез СЗОК и [фирма], изпълнител по пакет първична извънболнична медицинска помощ за отчетена дейност, която реално не е извършена, по отношение на медицинската дейност на д-р Н. Х. М..

Заповедта е връчена на 17.01.2022 г. Жалбата е депозирана на 31.01.2022 г.

В хода на съдебното производство са ангажирани гласни доказателствени средства, събрани чрез разпит на свидетеля С. И. В. – технически сътрудник на д-р Н. М. от две години. В показанията си същата посочва, че има случаи при които докторът издава направление на близки на пациента, когато те са поискали такова, когато е по спешност и самият пациент няма възможност да дойде. През август миналата година съпругата на В. С. е пискала да му бъде издадено направление за кардиолог и кръвни изследвания, докторът ги е издал и тя е дошла да ги вземе. След това не е идвала.

При така установеното от фактическа страна, настоящият съдебен състав обосновава следните ПРАВНИ ИЗВОДИ:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, като подадена срещу подлежащ на оспорване пред съд индивидуален административен акт по см. на чл. 21, ал. 1 от АПК, от лице, което е негов адресат и чиято правна сфера той неблагоприятно засяга, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване по чл. 149, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 76, ал. 5 от ЗЗО.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган – Директора на СЗОК, съобразно правомощията установени в чл. 59, ал. 11 от ЗЗО, при спазване на изискването за писмена форма и наличие на изискуемите реквизити по чл. 59 ал. 2 от АПК. Същата съдържа фактическите обстоятелства, които са обусловили съдържанието на волеизявлението на издателя. Мотивите на процесната заповед в достатъчна степен съдържат данни и обстоятелства, относими към състава на посочените като нарушени разпоредби на ЗЗО и Н. за МД от 2020-2022 г., съдържат се изводи по фактите и във връзка с тях са формирани изводи за относимите правни основания. Също органът се е позовал на констатациите, обективирани в протокол №РД-18-1142-1/01.11.2021 г., материалите събрани в хода на административното производство.

В хода на проведеното административно производство не са допуснати нарушения на специалните правила за извършване на контрол по изпълнение на договорите със НЗОК за оказване на медицинска, установени в Глава втора, раздел X от ЗЗО. Издадена е заповед за възлагане на проверката, съставен е протокол за извършената проверка с изложени констатации. По делото няма данни за подаване на възражение срещу резултата от проверката, т.е оспорващият не се е възползвал от възможността, предоставена му от закона, да възрази в указания срок срещу констатациите в протокол № РД-18-1142-1/01.11.2021 г.

Съдебната проверка по чл. 146, т. 4 от АПК за противоречие на оспорения акт с материално правни разпоредби се извършва въз основа на мотивите, изложени в административния акт и данните по административната преписка. В тази връзка предмет на контрол представлява преценката на административния орган за квалификацията на описаното деяние като нарушение и съответствието на санкцията спрямо него.

По делото не е спорно, че д-р Н. М. е изпълнявал първична извънболнична медицинска помощ по договор № 221471/14.02.2020 г., като изпълнител по договора е [фирма]. Не е спорно също, че д-р Н. М. е издал и отчетел като изпълнена дейност по АЛ №6298/30.08.2021 г., издаден на името на З. В. С., която реално не е извършена за това лице, предвид настъпилата му смърт на 29.08.2021 г.

Правният спор се свежда до изследване наличието на материалноправните предпоставки за ангажиране на отговорността на изпълнителя на извънболнична медицинска помощ. В съответствие с нормата на [чл. 59, ал. 13](#) от [ЗЗО](#), управителят на НЗОК прекратява изцяло или частично договорите с изпълнителите на медицинска помощ в случаите по ал. 11, т. 1 и 2. Съгласно чл. 59, ал. 11, т. 1, б. "а", пр. 1 от [ЗЗО](#) при отчитане на дейност, която не е извършена, установено по реда на чл. 72, ал. 2 от изпълнител на извънболнична медицинска помощ по определен пакет, договорът се прекратява частично по отношение на лекаря, който не е извършил тази дейност. Същата хипотеза е предвидена и в чл. 421, ал. 1, пр.1, б. "а" от Н. за МД за 2020-2022 г. и чл. 59, ал. 2, т. 1 от индивидуалния договор. На основание чл. 10, ал. 2 от Н. за МД 2020-2022 г. медицинската помощ по ал. 1, която се заплаща от НЗОК, се определя като пакет от здравни дейности, гарантиран от бюджета на НЗОК, съгласно [Наредба № 9 от 2019 г. за определяне на пакета от здравни дейности, гарантиран от бюджета на Националната здравноосигурителна каса](#). "Пакетът от здравни дейности, гарантиран от бюджета на НЗОК" включва съгласно [§ 1, т. 2](#) от ДР на [ЗЗО](#) определени по вид и обхват дейности, по отделни специалности, дейности за лечение на определени заболявания или на група заболявания, които са достъпни за всички здравноосигурени лица в обем, при условия и по ред, определени в Националния рамков договор. Съгласно чл. 1, ал. 1 от индивидуален договор № 221471/14.02.2020 г. изпълнителят - оспорващото дружество - се задължава да оказва първична извънболнична медицинска помощ в полза на здравноосигурените лица, съгласно приложение № 1 към чл. 1 на Наредба № 9 от 2019 г., а възложителят - НЗОК - се задължава да закупува и заплаща ПИМП съгласно Н. за медицинските дейности за 2020-22 г. в описания обхват. В настоящия случай санкцията е съобразена с приложената материалноправна норма на [чл. 59, ал. 11, т. 1, б. "а"](#) от [ЗЗО](#), съответно чл. 421, ал. 1, пр. 1, б. "а" Н. за МД 2020-2022 г., приложима в случаите на отчетена медицинска дейност от изпълнителя на медицинска помощ, която медицинска дейност да не е извършена. Наличието на отчитане на медицинска дейност от

изпълнителя на медицинска помощ д-р Н. М., чрез издадения от него амбулаторен лист № 6298/30.09.2021 г. по отношение на здравноосигурено лице, което към този момент е починало, е установено по безспорен начин в рамките на развилото се административно производство, завършило с издаване на оспорената заповед за налагане на санкции. Наложена на лечебното заведение санкция, което според правноорганизационната си форма е регистрирано като търговско дружество (О.), за нарушение по [чл. 59, ал. 11, т. 1](#) от [ЗЗО](#) и чл. 421, ал. 1, пр.1, б. "а" от Н. за МД 2020-2022 г. се отнася само частично до лекаря, който е отчел неизвършена дейност - д-р Н. М., т. е. налице е само частично прекратяване на договора.

Изводът за законосъобразно налагане на санкцията по чл. 59, ал. 11, т. 1 от ЗЗО не се опровергава от доводите, изложени в жалбата, че в нарушение на чл. 43, ал. 2 от Кодекса за професионалната етика на лекарите в България, общопрактикуващият лекар не е бил уведомен за приемането на неговия пациент В. С. в лечебно заведение, нито за настъпилния летален изход. Изтъкнатите от оспорващия доводи, че вписването на АЛ № 6298/30.09.2021 г. в електронния отчет за месец август 2021 г. се дължи на техническа грешка, която впоследствие доброволно е коригирана с уведомително писмо вх. № 22-1471-23/1/ от 27.09.2021 г. също не променя факта на извършеното нарушение, доколкото това уведомяване е извършено близо дванадесет дни след като изпълнителят на медицинска дейност е уведомен за отхвърлянето на този АЛ от медицинския и финансов контрол, поради смърт на З..

Като ирелевантни към законосъобразността на наложената санкция следва да е отхвърлят и доводите, че липсата на положен подпис от З. под АЛ № 6298/30.09.2021 г. се дължи на липсата на предвидена възможност същият да бъде подписан от лице различно от пациента или неговия родител/попечител/приемен родител. Тези доводи са относими към констатираното нарушение на работата с медицинска документация, съгласно чл. 217, чл. 218, ал. 1, ал. 2, т. 1 и чл. 219, ал. 1 от Н. за МД за 2020-2022 г. и приложение № 2 към него във връзка с чл. 55, ал. 2, т. 5 от ЗЗО, но не и към нарушението, за което е ангажирана отговорността на [фирма] с оспорената заповед.

Не на последно място, следва да се отбележи и съответствието на оспорената заповед с целта на закона, тъй като е недопустимо да се иска заплащането на медицински дейности, които не са извършени от изпълнителя на медицинска помощ. По този начин се ощетява публичният финансов ресурс, от една страна, а от друга, се нарушават правата на здравноосигурените лица.

Доколкото обжалваната заповед не страда от пороците, посочени в жалбата, и при служебната проверка не бяха установени основания за отмяната ѝ, жалбата следва да бъде отхвърлена.

При този изход от производството и предвид направеното от ответника искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, в полза на СЗОК следва да бъде присъдена сума в минималния размер по [чл. 24](#) от [Наредбата за заплащането на правната помощ във връзка с чл. 37](#) от [Закона за правната помощ във връзка с чл. 78](#), ал. 8, изр. второ от [ГПК](#) и [чл. 144](#) от [АПК](#).

Предвид изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 и чл. 143, ал. 1 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 56-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], представявано от управителите д-р Н. Х. М. и д-р П. Х. Х. срещу заповед за налагане на санкции (прекратяване на договор) № РД-15-1555/16.12.2021 г. на директора на Столичната здравноосигурителна каса.

ОСЪЖДА [фирма], представявано от управителите д-р Н. Х. М. и д-р П. Х. Х. да заплати на Столичната здравноосигурителна каса разноски по делото в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14 -дневен срок, от получаване на съобщенията до страните за неговото постановяване.

СЪДИЯ: